

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 357/08-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. októbra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Obce L., zastúpenej advokátom JUDr. J. G., H., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na rovnosť v konaní podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 4 Er 870/2005-227, Ex 1128/2005 z 1. apríla 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Obce L. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. júla 2008 doručená sťažnosť Obce L. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na rovnosť v konaní podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“),

ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) č. k. 4 Er 870/2005-227, Ex 1128/2005 z 1. apríla 2008.

1. Sťažovateľka v sťažnosti uviedla:

«... v právnej veci... žalobkyne..., proti žalovaným 1/ Obec L. ..., 2/ S. ... o Sk 11 477 000,00, na základe mimoriadneho dovolania Generálneho prokurátora SR... z 31. 10. 2005 boli rozsudky Krajského súdu v Košiciach ... a Najvyššieho súdu SR... ktorými boli žalovaní zaviazaní vymáhanú čiastku zaplatiť solidárne t. j. rukou spoločnou a nerozdielnou... zrušené len vo výrokoch, ktorými bolo žalobe vyhovené iba voči žalovanej v 2. rade a... vrátené súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. ...

Pokiaľ... exekúciu vedenú na Okresnom súde Bratislava I proti S. ... tento súd uznesením zo 7. 2. 2007 zastavil, vo vzťahu k... Obci L. ... sa taktiež... zmenilo jej postavenie v nasledujúcich skutočnostiach:

- Jednoznačne sa tým... zvýraznila... daná... miestna príslušnosť Okresného súdu v Michalovciach (t. j. všeobecného súdu už iba jediného povinného), ktorý exekučný súd mal ako jediný právo poveriť exekútora vykonaním exekúcie; ...

- Definitívne odpadol dôvod odmietat' rešpektovanie právoplatného a vykonateľného rozsudku Krajského súdu v Košiciach... z 22. 04. 1996... t. j. že účastníkmi tohoto súdneho konania nebola aj bývalá povinná S...

... všetky doterajšie rozhodnutia, ktoré v danej exekučnej veci neboli proti mojej klientke vydané... príslušným exekučným súdom t. j. Okresným súdom v Michalovciach sú nulitné ...

... po tom čo aj z exekučného konania „vypadla“ S. ... nebolo... žiadneho dôvodu nerešpektovať právoplatný a vykonateľný rozsudok Krajského súdu v Košiciach... z 22. 04. 1996... ktorý vo vzťahu k „oprávneným“... negoval záväzok mojej klientky jeho právne platným a účinným prevzatím zo strany bývalého Štátneho fondu životného prostredia SR. ... Moja klientka sa preto právom dovoľáva, že tento právoplatný a vykonateľný rozsudok je ... medzi rovnakými účastníkmi záväzný aj v obrátenom garde.»

2. Sťažovateľka tvrdí, že „... uznesením Okresného súdu... č. 4 Er 870/2005-227, Ex 1128/2005 z 21. 04. 2008... došlo... k porušeniu princípu, že všetci účastníci sú si v konaní... rovní, ktorý je garantovaný čl. 47 odst. 3/ Ústavy..., resp. čl. 37 odst. 3/ Listiny ... pričom z rovnakých dôvodov sťažovateľ právom namieta aj porušenie základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6/ Dohovoru...“.

3. Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1/ ...Uznesením Okresného súdu... č. 4 Er 870/2005-227, Ex 1128/2005 z 21. 04. 2008 boli porušené:

a/ Základné práva sťažovateľa garantované v čl. 47 odst. 3/ Ústavy... resp. článok 37 odst. 3/ Listiny..., t. j. že... všetci účastníci sú si v (súdnom) konaní rovní,

b/ Základné právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie garantované článkom 6 odst. 1/ Dohovoru...,

2/ Zrušuje Uznesenie Okresného súdu... č. 4 Er 870/2005, Ex 1128/2005 z 21. 04. 2008 a vec vracia príslušnému Okresnému súdu v Michalovciach na ďalšie konanie a rozhodnutie...,

3/ Priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie.“

4. Sťažovateľka k sťažnosti pripojila rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 1 M Obdo V 11/2005 z 31. júla 2006, uznesenie okresného súdu sp. zn. 4 Er 870/2005, Ex 1128/2005 zo 7. februára 2007, uznesenie okresného súdu č. k. 4 Er 870/2005-227, Ex 1128/2005 z 21. apríla 2008, odvolanie sťažovateľky z 5. júna 2008 a podanie sťažovateľky z 12. júla 2008

4.1 Rozsudkom sp. zn. 1 M Obdo V 11/2005 z 31. júla 2006 najvyšší súd zrušil rozsudky nižších súdov vo výrokoch, ktorými bolo žalobe proti žalovanému v 2. rade týkajúcej sa istiny vyhovené, a vec v rozsahu zrušenia vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V podstatnom odôvodnil rozsudok tým, že vyhlásenie právneho predchodcu žalovaného v 2. rade o ručiteľskom záväzku z 21. novembra 1991 je absolútne neplatné.

4.2 Uznesením sp. zn. 4 Er 870/2005, Ex 1128/2005 zo 7. februára 2007 okresný súd exekúciu „voči povinnému v 1. rade“ (t. j. S., a. s., B.) zastavil. Odôvodnil to skutočnosťou, že najvyšší súd už uvedeným rozsudkom (pozri vyššie), právoplatným 25. septembra 2006, zrušil exekučný titul voči povinnému v 1. rade a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

4.3 Uznesením č. k. 4 Er 870/2005-227, Ex 1128/2005 z 21. apríla 2008 (ktoré napadla sťažovateľka sťažnosťou na ústavnom súde, pozn.) okresný súd „námietky povinného Obec L... proti upovedomeniu o začatí exekúcie zamietla“. Súčasne uložil zaplatiť povinnému „titulom náhrady súdneho poplatku za konanie súdu o námietskach proti exekúcii poplatok v sume 500.000,- Sk“. V poučení okresný súd uviedol, že „proti tomuto uzneseniu v časti zamietnutia námietok nie je možné podať odvolanie“.

4.4 V odvolaní z 5. júna 2008 „proti uzneseniu..., ktorým návrh povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 27. 11. 2007 bol zamietnutý“ sťažovateľka navrhla „v danom prípade exekučné konanie zastaviť z rovnakých skutkových a právnych dôvodov, aké boli vznesené v námietskach proti exekúcii...“.

Ústavný súd poznamenáva, že sťažovateľka v odvolaní ako odvolací dôvod neuviedla miestnu nepríslušnosť okresného súdu na konanie o predmetnej exekúcii. (Súdny spis spolu s exekučným spisom sa toho času nachádza na odvolacom súde, pozn.).

4.5 V podaní z 12. júla 2008 označenom ako „zásadné podanie“, ktoré bolo adresované okresnému súdu, sťažovateľka uvádza, že „v danej veci mojej klientke bol odňatý miestne príslušný zákonný súd, ktorým pri plnení zákonných podmienok je bez akejkoľvek výnimky všeobecný súd povinného daný ust. § 45 ods. 2 prvou vetou Exekučného poriadku“. Z už uvedeného dôvodu sťažovateľka tvrdí, že sú „doterajšie rozhodnutia vydané proti môjmu klientovi zo zákona nepríslušným Okresným súdom Bratislava I absolútne nulitné (t. j. ako keby neboli vôbec vydané)...“.

5. V rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti požiadal ústavný súd Krajský súd v Bratislave o predloženie (zo súdneho spisu sp. zn. 17 CoE 233, 234/08) podania sťažovateľky z 28. novembra 2005 adresovaného Exekútorskému úradu Bratislava k č. Ex 1128/2005-2, obsahom ktorého boli námietky „*proti Upovedomeniu o začatí exekúcie z 21. novembra 2005...*“. Z ich obsahu vyplýva: «... *proti Upovedomeniu o začatí exekúcie z 21. 11. 2005 zasielam... námietky, pričom s poukazom na ust. § 57, resp. 56 Exekučného zákona navrhujem exekúciu zastaviť, resp. prerušiť, a to vzhľadom na mimoriadne dovolanie z 31. 10. 2005 podané generálnym prokurátorom proti exekučnému titulu... V danom prípade sa predmetné mimoriadne dovolanie vzťahuje aj na môjho klienta...*

V tej súvislosti preto poukazujem... na právoplatný... rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. 10 Cb 360/96-21 z 22. 04. 1996, ktorý je aj v obrátenom garde s poukazom na ust. § 159 ods. 2/ O. s. p. bezozbytku právne záväzný aj voči právnemu nástupcovi „oprávneného“.»

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto

ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 47 ods. 3 ústavy (ako aj čl. 37 ods. 3 listiny) všetci účastníci sú si v konaní podľa ods. 2 rovní (resp. všetci účastníci sú si v konaní rovní).

Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Sťažovateľka v podstatnom tvrdí, že k porušeniu jej označených základných práv a slobôd došlo uznesením okresného súdu č. k. 4 Er 870/2005-227, Ex 1128/2005 z 21. apríla 2008, ktorým boli jej námietky z 28. novembra 2005 proti upovedomeniu o začatí exekúcie z 21. novembra 2005 zamietnuté, a to v dôsledku toho, že predmetné uznesenie, ako aj všetky rozhodnutia v danej exekučnej veci neboli vydané miestne príslušným exekučným súdom (pozri bod 1 I. časti odôvodnenia).

Podľa ustanovenia § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Hranice ústavného prieskumu sú teda v posudzovanej veci ohraničené petitom sťažnosti sťažovateľky (kvalifikovane zastúpenej advokátom), t. j. posúdením postupu okresného súdu v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 4 Er 870/2005, Ex 1128/2005 a jeho uznesenia z 21. apríla 2008 o zamietnutí námietok sťažovateľky proti upovedomeniu o začatí exekúcie. Pretože nejde o prípad výslovne uvedený v zákone o ústavnom súde, pri posudzovaní ktorého by ústavný súd nebol viazaný návrhom na začatie konania, je východiskovým základom posúdenia predmetnej sťažnosti návrh sťažovateľky prezentovaný v petite sťažnosti.

1. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Vo vzťahu k namietanému porušeniu základných práv a slobôd napadnutým uznesením okresného súdu, ktorým boli zamietnuté námietky sťažovateľky proti upovedomeniu o začatí exekúcie, ústavný súd pripomína, že z princípu subsidiarity (v zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy a § 49 zákona o ústavnom súde) limitujúceho vzťah ústavného súdu ku všeobecným súdom okrem iného vyplýva, že v prípade konania pred všeobecnými súdmi musí sťažovateľ ochranu svojich základných práv a slobôd vrátane argumentácie s tým spojenej uplatniť najskôr v tomto konaní a až následne v konaní pred ústavným súdom (mutatis mutandis III. ÚS 90/03). Inak povedané, pokiaľ sťažovateľ v rámci ochrany svojich základných práv a slobôd uplatní v konaní pred ústavným súdom zásadnú argumentáciu, ktorú mohol predniesť už pred všeobecnými súdmi, avšak túto nepredniesol, treba vychádzať z toho, že materiálne nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje, preto sťažnosť v takomto prípade podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nie je prípustná.

Z obsahu sťažnosti, k nej pripojených písomností, ako aj zo zistení ústavného súdu nevyplýva, že by sťažovateľka v priebehu konania v jej exekučnej veci do vydania uznesenia okresného súdu z 21. apríla 2008 vzniesla námietku miestnej nepríslušnosti vo veci konajúceho exekučného súdu, ktorou by sa boli museli všeobecné súdy zaoberať a ktorá mohla mať v tom čase vplyv na priebeh ďalšieho postupu v konaní. Uplatnenie tejto námietky sťažovateľkou v čase až po vydaní sťažnosťou napadnutého uznesenia, resp. až po jej odvolaní z 5. júna 2008 proti tomuto uzneseniu, a to podaním z 12. júla 2008 označeným ako „*Zásadné podanie*“, nie je z hľadiska rozsahu ústavného prieskumu predmetnej sťažnosti časovo ohraničeného (limitovaného) petitom sťažnosti dôvodom na porušenie procesnej viazanosti postupu ústavného súdu v konaní pred ním vyplývajúcej z už citovaného ustanovenia § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde. K uvedenému ústavný súd

podotýka, že (ak by aj mala mať uvedená námietka sťažovateľky právnu relevanciu, pozn.) exekučná vec sťažovateľky doteraz nebola právoplatne skončená.

Keďže sťažovateľka nevyčerpala, resp. nevyužila v rozhodnom čase (z hľadiska predmetu sťažnosti) právne prostriedky dané jej platným právnym poriadkom na ochranu svojich práv a nápravy sa domáhala podaním sťažnosti ústavnému súdu, ústavný súd jej sťažnosť podľa ustanovenia § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol ako neprípustnú.

2. Ďalším možným dôvodom odmietnutia posudzovanej sťažnosti je jej zjavná neopodstatnenosť.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, alebo keď preskúmanie označeného postupu (rozhodnutia orgánu štátu) v rámci predbežného prerokovania vôbec nesignalizuje možnosť porušenia základného práva alebo slobody sťažovateľa, realnosť ktorej by bolo potrebné preskúmať po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 66/98, II. ÚS 101/03, I. ÚS 27/04, I. ÚS 25/05).

Pokiaľ sťažovateľka namieta aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd predovšetkým zdôrazňuje, že jeho ingerencia do výkonu právomoci všeobecných súdov je opodstatnená len v prípade nezlučiteľnosti ich rozhodnutí a postupov, ktoré ich vydaniu predchádzali, s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou (mutatis mutandis I. ÚS 74/02, I. ÚS 236/03, IV. ÚS 164/04, IV. ÚS 216/05).

Ústavný súd v rámci svojej predchádzajúcej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil, že posúdenie akejkoľvek skutkovej a právnej otázky všeobecným súdom by sa mohlo stať predmetom kritiky zo strany ústavného súdu len v prípade, ak by závery, ku ktorým všeobecný súd dospel, boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne.

Ústavný súd poznamenáva, že jeho kompetencie nenahrádzajú postupy a rozhodnutia všeobecných súdov a nepoužívajú sa na skúmanie namietanej vecnej nesprávnosti, pretože ústavný súd nie je opravnou inštanciou vo vzťahu k všeobecným súdom. Kritériom pre rozhodovanie ústavného súdu musí byť najmä spôsob, akým malo byť zasiahnuté do ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou zaručených základných práv alebo slobôd, a v spojitosti s tým zistenie, že v okolnostiach prípadu ide o zásah, ktorý zjavne viedol k obmedzeniu, resp. odopretiu základných práv alebo slobôd.

Okresný súd sťažnosťou napadnutým uznesením č. k. 4 Er 870/2005-227, Ex 1128/2005 z 21. apríla 2008 námietky sťažovateľky proti upovedomeniu o začatí exekúcie zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil takto:

«... Povinný ako dôvod podania námietok proti upovedomeniu o začatí exekúcie uviedol, že bolo podané mimoriadne dovolanie proti exekučnému titulu. Avšak podanie mimoriadneho dovolania nie je dôvodom, aby súd námietkam povinného proti upovedomeniu o začatí exekúcie vyhovel. Súd zistil, že Najvyšší súd... rozhodol o dovolaní, ktoré podal generálny prokurátor... rozsudkom, č. k. 1M Obdo V 11/2005 zo dňa 31. 07. 2006, ktorým zrušil exekučný titul v časti, ktorej bolo žalobe voči žalovanému v 2. rade, t. j. S., vyhovené a vec vrátil v rozsahu zrušenia prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Na základe uvedeného a v súlade s vysloveným právnym názorom Najvyššieho súdu... uvedeným v odôvodnení rozsudku... je zrejmé, že predmetné dovolanie sa nedotýkalo povinného v exekučnom konaní, Obec L... Dovolaci súd napadnuté exekučné tituly preskúmal, iba v rozsahu ako ho vymedzil generálny prokurátor..., teda preskúmal správnosť... exekučných titulov iba... vo vzťahu k žalovanému v 2. rade (S.). Exekučné tituly vo vzťahu k žalovanému v 1. rade (obci L.) mimoriadnym dovolaním napadnuté neboli, preto Najvyšší súd... v tejto časti ponechal exekučné tituly nedotknuté.

Povinný poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, č. k. 10Cb 360/96-21 zo dňa 22. 04. 1996... Avšak súd má zato, že predmetné rozhodnutie nemá vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu a nemá za následok zánik vymáhaného nároku alebo bránenie jeho vymáhatelnosti a nezakladá ani iné dôvody, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná. ...

Nie je v kompetencii súdu v exekučnom konaní posudzovať právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu, k tomuto rozhodnutiu mal možnosť povinný podať riadny opravný prostriedok a týmto rozhodnutím je viazaný.

Námietky sú procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorých účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie.

Na základe zisteného skutkového stavu súd námietky proti upovedomeniu o začatí exekúcie zamietol, tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia (...).»

Ako už ústavný súd v úvode tejto časti odôvodnenia (bod 2) uviedol, ústavnou kompetenciou ústavného súdu je v prípadoch napadnutia rozhodnutí (opatrení alebo iných zásahov) všeobecných súdov kontrola zlučiteľnosti účinkov interpretácie a aplikácie právnych noriem a postupu, ktorý im predchádzal, s ústavou, prípadne s medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Preskúmanie rozhodnutia všeobecného súdu v konaní pred ústavným súdom má opodstatnenie len v prípade, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo rozhodnutím (opatrením alebo iným zásahom) došlo k porušeniu základného práva alebo základnej slobody. Skutkový stav a právne závery všeobecného súdu sú predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by prijaté právne závery boli so zreteľom na skutkový stav zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne a z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (podobne I. ÚS 20/03, III. ÚS 180/02, III. ÚS 271/05).

Ak nie sú splnené tieto predpoklady na preskúmanie rozhodnutí všeobecných súdov, ústavný súd nemôže dospieť k záveru o vecnej spojitosti medzi označenými základnými právami alebo slobodami a napádaným rozhodnutím všeobecných súdov a postupom, ktorý im predchádzal. V takom prípade ústavný súd považuje sťažnosti za zjavne neopodstatnené podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Zjavná neopodstatnenosť teda znamená, že už pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd nezistí žiadnu reálnu možnosť porušenia základného práva alebo základnej slobody napadnutým rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne postupmi, ktoré im predchádzali v konaní pred orgánmi verejnej moci, osobitne v konaní pred všeobecnými súdmi.

Po oboznámení sa s obsahom uznesenia okresného súdu č. k. 4 Er 870/2005-227, Ex 1128/2005 z 21. apríla 2008 ústavný súd konštatoval, že jeho závery v ňom obsiahnuté nemožno kvalifikovať ako zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné vo vzťahu k sťažovateľkou označeným právam podľa ústavy, listiny a dohovoru. Vzhľadom na konkrétne okolnosti daného prípadu (uvedené v sťažnosti a prezentované v k sťažnosti pripojených rozhodnutiach všeobecných súdov, ako aj v námietke sťažovateľky proti upovedomeniu o začatí exekúcie – pozri bližšie bod 4 I. časti odôvodnenia) nemožno výklad a interpretáciu zákonných ustanovení, ktorú okresný súd v danom prípade zvolil, považovať za arbitrárnu alebo popierajúcu základné právo sťažovateľky na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie vrátane práva na rovnosť v konaní.

Ústavný súd pripomína, že nejde o porušenie označených práv, ak súd nerozhodne podľa predstáv účastníka konania a jeho návrhu nevyhovie, ak je takéto rozhodnutie v súlade s objektívnym právom. Do práva na spravodlivý proces (v danom prípade aj práva na rovnosť v konaní) nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia (po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení) skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem za predpokladu, že skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo boli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces, vo veci rozhodnú.

O napadnutom uznesení okresného súdu a jeho odôvodnení ústavný súd nemôže prijať záver, že by dôvody tohto rozhodnutia neboli udržateľné, prípadne boli svojvoľné tak, aby to odôvodňovalo ich spojitosť s možným porušením sťažovateľkou označených práv.

Okresný súd sa v odôvodnení svojho uznesenia podľa názoru ústavného súdu vysporiadal s pripomienkami sťažovateľky uvedenými v námietkach proti upovedomeniu o začatí exekúcie, pričom svoje závery oprel o dôkazy a právne názory všeobecných súdov

produkované v priebehu konania predchádzajúceho vydaniu sťažnosťou napadnutého uznesenia (pozri bližšie bod 4 I. časť odôvodnenia).

Ústavný súd konštatuje, že postupom okresného súdu nemohlo dôjsť k porušeniu označených základných práv podľa ústavy, listiny a dohovoru, pretože výsledkom tohto konania nebolo také rozhodnutie alebo zásah, alebo také opatrenie, ktorým by mohol výrazným spôsobom zasiahnuť do označených základných práv sťažovateľky. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľky odmietol aj ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. októbra 2008